

A CSEPEL HORGÁSZ EGYESÜLET

75 éve

A Csepel Horgász Egyesület
75 éve
1935 - 2010

A Csepel Horgász Egyesület 75 éves

Nagyon sok tisztességes, sokat dolgozó horgász és horgászvezető tett azért, hogy egyesületünk ez alatt a 75 év alatt mindig is a horgászni vágyók kedvelt egyesülete, egy igazi befogadó civil szervezet legyen.

Ezzel a füzettel tisztelni szeretnénk elődeink előtt, akik létrehozták, majd építették ezt az egyesületet.

Elődeinknek sikerült egy működőképes, a horgászok érdekeit képviselő, a horgászokért tevékenykedő egyesületet létrehozni.

Ajánlom ezt a füzetet azoknak az idősebb horgászoknak, akik emlékezni akarnak arra az időszakra, amikor fiatal horgászként hódolhattak szenvedélyüknek, átélhették, milyen egy jól működő egyesülethez tartozni, alakítani, formálni annak életét.

Ajánlom továbbá azoknak a fiatalabb horgászoknak, akik szeretnék megismerni az egyesület életét, elődeik horgászeredményeit, a horgászat, a vízpart és környezetvédelem szépségét.

A Csepel Horgász Egyesület jelenleg is a Ráckevei (Soroksári)-Duna-ág egyik meghatározó horgászegyesülete. Ezenfelül jelentős szerepet kell betöltenie Csepelen a kerület és a Duna-ág tisztaságának védelmében, fenntartásában.

Minden célunkat, melyet közösen alakítunk ki, azzal a céllal tesszük, hogy megőrizzük utódainknak azt, amit elődeinktől kaptunk, legyen az vagyon vagy horgászörökség.

Szeretjük a természetet, a horgászatot, tiszteljük elődeinket: neveljük fiataljainkat olyanná, hogy később cselekedeteikre büszkék lehessünk.

Összességében kérem önöket, fogadják jó szívvel ezt a kiadványt, és érezzék át azt a tiszteletet és megbecsülést, melyet elődeink iránt érzünk.

Mészáros Ferenc,
a Csepel Horgász Egyesület elnöke

Vén Duna-ág mellett, „örökifjú” horgászok

Hetvenöt esztendő - dióhéjban

Hét és fél évtizeddel ezelőtt - két világháború között félúton, túl egy gazdasági világválságon - Csepel és az ország iparának meghatározó személyisége, Weiss Manfréd tette meg az első lépéseket azért, hogy gyárának (ahol ekkor már kerékpárt, motorkerékpárt, de hadianyagot és repülőgépet is előállítottak) dolgozói megfelelő körülmények között hódolhassanak a horgászat nemes szenvedélyének.

Az egyesület gyermekora: 1935-1945

Akkoriban még magánszemélyek is bérelhettek az államtól vízterületet, ahol halászhattak, horgászhattak, vagy másoknak erre engedélyt adhattak. E lehetőséggel élt a gyártulajdonos is, s a ráckevei Dunán kibérelt egy kilenc kilométeres szakaszt (a Gubacsi hídtól Dunaharasztiig). Annak ellenére, hogy 1935-ben már háromszáz csepeli gyári dolgozó szervezett keretek között horgászott, horgászegyesület bizony még nem volt Csepelen, de az első országos szövetség már ötödik születésnapját ünnepelte.

1939-ben, amikor a WMTK (Weiss Manfréd Vállalatok Test-edző Köre) megalakult, a 400 csepeli horgász már szinte kész szakosztályként csatlakozott a sportegyesülethez. A horgászat csepeli szerelmeseiről a gyári újság és a Sporthorgász havilap is rendszeresen tudósított.

Az ősi, zsákmányszerző ösztön mellé az időtöltés gyönyörűsége párosul a horgászszenvedély gyakorlásakor. A horgászat technikai eszközei folyamatosan fejlődtek, az ember egyre ügyesebb lett, s a sportszerű halfogás eredményének, azaz a kifogott halnak sok esetben megkegyelmeztünk. A diadal akkor is a mienk, ha nem esszük meg a zsákmányt, hanem visszaengedjük...

1939-ben már 500 tagot tartottak nyilván a szakosztályban. Ebben az évben avatták fel a gyár segítségével felépült (a Hollandi út 240. alatt – újjáépített változatban – ma is üzemelő) nádfedeles horgásztanyát, melyben a halóri lakás mellett tágas társalgó és 20 személyes éjszakai szálláshely is fogadta a horgászokat. A kis öbölben pedig 36 csónak állt a vízre szállók rendelkezésére. Rendkívül nehéz viszonyok között, a vízterület kirablóival szemben szinte közelharcot vívtak a sportszerű viselkedésre és halgazdálkodásra nevelt szakosztályi tagok. A szigorú vezetésnek köszönhetően az ország legnépesebb és legsportszerűbb horgásztársaságává fejlődött az 1940-re már közel 600-as létszámú csepeli csapat, amelyik ebben az évben a WM 3000 pengős pénzügyi támogatásával gazdálkodhatott. A szakosztály elnöke *Katona István* igazgató volt, szakosztályvezető *Németh Gyula*, titkár *Vitányi István Béla*, gazda *Süle József*.

A létszám növekedése, a szervezeti élet erősödése, a gazdasági gyarapodás felvetette az önálló horgászegyesület

megalakulásának igényét. 1942-ben jött létre a Weiss Manfréd Vállalatok Horgász Egyesülete, de az továbbra is a sportkör keretein belül működött. Elnök ismét Katona István lett, ügyvezető elnök *Lengyel Márton*, alelnök Süle József és *Babusák Pál*, főtitkár *Potvocsek János*. (Csak 1949-ben vette át az egyesület vezetése a gazdasági részt is, s ezzel szervezetileg és anyagilag is függetlenedett a sportkörtől az egyesület.)

A második világháború káoszában, a rettegés és nélkülözés éveiben nem a horgászat volt a fontos, hanem a megmaradás, a túlélés. A háború után a horgászatban is minden megváltozott, ahogy a társadalom szintén átalakult. Minden eluralkodott a politika.

A „felnőtté válás” évei: 1945–1955

A horgászok első háború utáni jelentős szervezete a Soroksári Duna-ági Horgász Egyesületek Intéző Bizottsága volt, amely 1945. októberében alakult meg. Az IB elnöke *Tatár László*, alelnöke *Süle József* és *Rácz Elemér*, titkára *Berényi János* és *Potvocsek János* lett.

1946-ban kizárólagos horgászkezelésbe került a ráckevei Duna-ág, az első horgászvíz Magyarországon! Ebben az évben alakult meg a MOHOSZ, a Magyar Országos Horgász Szövetség. A jegykiadást központosították, de a tagság még egyéni volt. A horgászat „mozgalommá” vált: az egész országra kiterjedő egyesületi rendszert szerveztek.

1947 novemberében a MOHOSZ vezetőségébe csepelieket is választottak: Süle József alelnök lett, Potvocsek János titkár.

Az 1948. évi rendes közgyűlését január 25-én a WM Sportcsarnok kistanácstermében tartotta a Csepel Horgász Egyesület. Ekkor *Mersich András* volt a főtitkár. November

16-án az Arató Vendéglőben taggyűlést tartottak.

1949. január 30-án volt a rendes, évi közgyűlés a WM Sportcsarnok kistanácstermében. (Ebben az évben már megszűnt az országban az egyéni tagság: aki horgászni akart, csak egyesületi tagként tehetett.) A MOHOSZ áprilisi közgyűlésén alelnökké választották a csepeli *Kántor Ferencet* és *Kolosseus Józsefet*.

Egyre többen választották a békés, aránylag politikamentes „mozgalmat”, a horgászatot szabadidejük nyugodt eltöltésére. A fejlődést az is magyarázza, hogy a szövetség és az egyesületek sok központi támogatást kaptak, hiszen például Rákosi Mátyás is szívesen süllőzött az ilyenkor hermetikusan körülzárt és kiürített tassi zsilipnél (bőrkabátosok gyűrűjében).

Az egyesület hivatali helyisége 1950-ben a Szilágyi Lajos utca 63. szám alatt volt, s a Szent István úti Munkásszálló alagsorában tartották havonta a választmányi ülést.

Magyarországon ekkoriban hal volt bőven, de jó minőségű horgászfelszerelést nem lehetett beszerezni, pedig ekkoriban jelent meg nyugaton a damil, és a ragasztott botokat felváltotta a könnyebb műanyag bot, s megjelent a peremfutó orsó őse is, a Wende-Rolle.

1952-ben a MOHOSZ autonómiáját a kormány felfüggesztette, s másfél évig miniszteri biztos vezette az ügyeket a horgászok országos szervezetében. A belügyminiszter *Kolosseus Józsefet*, a Rákosi Mátyás Művek sporthorgász szakosztályának ügyvezető elnökét nevezte ki a szövetség miniszteri biztosává. Tevékenysége idején bebizonyosodott, hogy a szövetség ellen korábban felhozott vádak valótlanok, így a szövetség alkotmányos életét ismét helyreállították.

1953. december 20-án a rendkívüli közgyűlésen *Berényi János* országos ügyvezető titkár számolt be (más létesítmények

említése mellett) a ráckevei halkeltető állomás felépítéséről is. E közgyűlésen választották meg a MOHOSZ elnökének Kolosseus Józsefet, addigi miniszteri biztost. Az egyik alelnökké pedig *Kántor Ferencet*, a Rákosi Mátyás Művek munkairányítóját választották.

1953-ban megindult végre a hazai horgászcsikk gyártás és javultak a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatok is, s időnként már hozzá lehetett jutni import horgászfelszerelésekhez is. A horgászat népszerűsége töretlenül nőtt: az emberek itt találtak menedéket az akkori élet politikai nyomása elől (s az ellátási zavarok idején jól jött a horoggal fogott halhús is). Nem utolsósorban a horgásztanyákon zajló „bulizós” közösségi élet is vonzotta a sztahanovista gürizésben megfáradt embereket. Az akkoriban művelhető hobbik közül ez volt a legolcsóbb.

Az sem megvetendő dolog, hogy a horgászok úgy érezték, kapnak valami pluszt a horgászjegy áráért a halfogási lehetőségen túl is: olcsó szállás, csónakbérlés, ésszerű halasítás, helyi kedvezmények (például a Ráckevei Duna-ág mentén a HÉV-re, hajóra félárú jegyet), közös rendezvények, ingyenes horgászújság, a vizek eredményesebb védelme.

Ugyanakkor az ipari üzemek működése, a termelésközpontú világ a vizek szennyezettségét okozta. Szomorú példa az 1951. évi csepeli papírgyári szennyezés, amely az egyetlen horgászkezelésű víz szinte teljes halállományát kiirtotta, de az újra-halásítás után is évtizedekig szennyezte a Dunát.

A harmadik „X”: 1955–1965

Az 1956-os forradalom miatt a MOHOSZ 10. közgyűlését csak ké-sőbb, 1957. szeptember 22-ére hívták össze. Itt a „horgászok parlamentje” három évre ismét *Kolosseus Józsefet* választotta elnökké, aki 1961-ben (ismételt elnökké választása után nem sokkal) visszavonult a közszerepléstől és lemondott tisztségéről. Még ebben az évben értékes munkájáért a közgyűlés jegyzőkönyvi elismerését fejezte ki. A Csepel Vas- és Fémművek Gyári Horgászegyesület elnöke abban az időben Kántor Ferenc volt, a tisztújító közgyűlés után Német József irányította a nagy létszámú egyesületet, melynek létszámát közel háromezer horgász alkotta.

1957-ben a Csepeli Horgász Egyesület vagyona 380 ezer forint volt.

1959. áprilisában *Fax Mihály* horgászmester arról számolt be a Fogaskerek gyári újság hasábjain induló horgászrovatban, hogy a Csepel Művek Horgász Egyesületének nemrégiben újjáválasztott vezetősége friss erők bevonásával készül megerősíteni az egyesületet, s szeretné megélnékníteni az egyesületi életet, emelni a horgászoktatás színvonalát.

A horgászat mind több embert „fertőzött meg”, és lépett be az egyesületbe. Akkor még voltak kültagok és beltágok, ez attól függött, hogy a horgász a gyáróriásban dolgozott vagy azon kívül. A tagságnak évente számolt be az egyesület vezetése. (A csepeli sportcsarnokban.) A nagy taglétszám miatt küldötteket választottak, akik képviselték a horgászokat és részt vettek a választásokon. Anyagilag is gyarapodott az egyesület: 1961-ben vásárolt Dömsödön telket és 1975-ben Szigetszentmiklóson is horgásztanya épült, valamint fogadta a pihenni és szórakozni vágyókat. A csepeli gyár sok anyagi és tárgyi segítséget adott az egyesületnek.

Az 1964. január 31-ei közgyűlésen elhangzott, hogy 1959

óta minden évben 1340 felnőtt, 350-400 ifi és 50 női tagja van a horgászegyesületnek. 1964-ben az egyesület vagyona már több mint 1,2 millió forint volt, s 120 fémcsónak segítette a horgászokat.

A Minisztertanács és az Országos Horgász Felügyelőség félmillió forintot fordított a Soroksári Duna-ág halállományának pótlására. Dömsödön 24 egyszemélyes férőhely, öt családi vikendház és egy manzárdszoba állt a horgászok rendelkezésére.

A horgászegyesület új helyisége a Kalamár József utca 3. szám alatti Sportszálló alagsorában volt található. A közgyűlés által megválasztott új elnökség: *Németh József* elnök, *Finta István* titkár, *Honti László* főpénztáros, *Kántor Ferenc* és *Deme Béla* alelnökök.

A középkorúvá válás: 1965–1975

1965 júliusában a Kis-Duna-ági Intéző Bizottság halfogási versenyén a tizenhárom induló egyesület versenyzői közül a csepeli horgászok (*Szűcs István, Ürmos Jenő, Deme Béla* és *Gráma József*) bizonyultak a legjobbnak: első helyen végeztek, és elnyerték a Magyar Országos Horgász Szövetség ezüst vándorszerlegét. A csapat tagjai megkapták a MOHOSZ tiszteletdíját, s a versenyzők a magyar válogatott tagjai lettek, s elindultak a Magyarország–Anglia nemzetek közötti halfogási versenyen.

1966. február 11-én rendezték meg a Kossuth Lajos utcai Munkásszállóban a Horgászok Bálját a Gulyás Zenekar közreműködésével.

1966. július 16-án a Francia-öbölben (a Magyar Horgász Szövetség kérésére) nemzetközi halfogó versenyt szervezett az egyesület osztrák, lengyel, NDK-s és magyar horgászok részvételével. Szeptember 18-án ifjúsági horgászversenyt

rendeztek a csepeli alsó horgásztanyán, a volt Király-tanyán. A nevezési díj 2 forint volt.

1967 májusában a Francia-öbölben ismét horgászversenyt rendezett az egyesület szép tiszteletdíjakkal. Június 4-én a Soroksári Duna-ág Intéző Bizottsága rendezte meg halfogási versenyét a Francia-öbölben (három óra alatt több mint 12 ezer halat fogtak ki). A 19 induló csapat között a Csepel Művek Horgászegyesület csapata győzött új országos rekorddal.

1967-ben – erről számolt be *Németh Imre* elnök az 1968. februári közgyűlésen – több mint 36 mázsa halat fogtak a csepeli horgászok, s az egy főre jutó kifogott hal átlagosan 15,76 kilogramm volt.

1970-ben a hazánkban működő 273 horgászegyesület között a csepeli már 35 éves tapasztalattal rendelkezett. A hagyományos csepeli halfogó versenyt május 31-én tartották a Francia-öbölben (a nevezés díjtalan volt). *Papp József* versenyfelelős szervezte a küzdelmet.

Az egyesület vezetését a választmányi tagok segítették, akik a 16 csepeli vállalat horgászait képviselték. Az egyesület ügyintézése a gyár főkapuja melletti klubhelyiségben történt.

Az utánpótlásra is gondolt az egyesület. 1973. július 18-án a csepeli úttörőknek szerveztek horgászversenyt húsz kispajtás részvételével. A verseny végén frissen sült keszeggel kedveskedett nekik Mária néni, a Csepeli Úttörőház szakács szakkörének vezetője.

1974. május 5-én a Kis-Dunán volt a hagyományos évi egyesületi verseny, szakadó esőben. A kedvezőtlen időjárás ellenére 97-en neveztek be, s felnőtt, ifjúsági és minősített versenyzői kategóriákban versenyeztek. A felnőttek között *Marton János* győzött (310 darab hal, 5,2 kilogramm). A minősített versenyzők küzdelmét *Horti János* nyerte (531 darab hal, 8,7 kilogramm).

Az egyesület ereje teljében: 1975–1985

Az 1975. évi krónika is a halfogó versenyt örökítette meg: az ifjúsági versenyzők április 27-én tették próbára tudásukat, a felnőttek számára pedig május 4-én, a Kis-Duna felső-tanyájánál zajlott a csendes verseny.

1976-ban hagyományos szovjet–magyar felszabadulási horgászverseny zajlott április 25-én, öt magyar és öt szovjet csapat részvételével. Az egyesület házi versenyét május 9-én rendezte meg a Hollandi úti horgásztanyánál: itt két jugoszláv és négy magyar csapat vett részt, és a CSM minden horgásza is nevezhetett.

1977. április 17-én hazánk felszabadulásának tiszteletére már harmadik alkalommal rendezték meg a felszabadulási emlékversenyt a Kis-Duna-ág Hollandi úti szakaszán. A versenyen indult a Nagybudapesti Horgász Egyesület, a Gázművek HE, a Nehézipari Minisztérium HE és a Horgász-kellék Készítő Vállalat csapata is. A csapatversenyben a Csepel HE csapata győzött: *Finta József, ifj. Deme Béla, Rádi István, Salamon András* és *Zsolnai László* összetételben. Az egyéni versenyt *ifjabb Deme Béla* nyerte meg.

A horgászat már olyan népszerű lett 1977-re Csepelen, hogy évente átlagosan 7-800 embert kellett elutasítani a CSM Horgászegyesületnek helyhiány miatt... (Az országos szövetség vízfelület holdanként 3,5 horgászt engedélyezett, és a csepeli egyesületre 670 hold jutott.) Ekkor 2345 felnőtt és 840 ifi tagot számlált az egyesület. Ez év májusában nyerték el a Kiváló Horgászegyesület címet a tartalmas szervezeti élet, a rájuk bízott vízfelülettel való jó gazdálkodás eredményeként. A felső és alsó tanyán 20-20 csónak, a szigetszentmiklói tanyán 30 csónak, a dömsödi tanyán 35 csónak, a tasi halfogó területen 15 csónak szolgálta a csepeli horgászokat.

1980-ban újra – már második alkalommal – kiváló lett a

gyári horgász egyesület. Csaknem 4000-es tagsága és vezetése színvonalas oktató-nevelő munkájával, környezetvédelmi tevékenységével, gördülékenyen bonyolított versenyeivel vívta ki az ismételt elismerést.

Az 1981. februári küldöttközgyűlésen – ahol részt vett *Keszei Károly*, a MOHOSZ főtitkára is – a Munkásotthonban új vezetőséget választott az egyesület. Az elnök *Rádi István* lett, elnökhelyettes *Zsolnai László*, titkár *Finta István*, titkárhelyettes *Somogyi Lajos*. Az elnökség tagjai: *Török Mátyás*, *Bangó Béla*, *Deme Béla*. A vezetőség nyolc évig (két cikluson át) irányította az egyesületet. Az egyesület ügyintézése közben a Kossuth Lajos utcába költözött.

Az 1981. évi – hetedik alkalommal megrendezett – felszabadulási horgászversenyen öt szovjet és öt hazai csapat küzdött meg egymással. Talán nem meglepő, hogy első helyen a CSM horgászai végeztek: az öt versenyző négy óra alatt 613 darab (csaknem 10 kilogramm) halat fogott. Egyéniben *Salamon Andrásé* lett a győzelem (3,12 kilogramm hal).

1981 júliusában a Kossuth Lajos utcai Munkásszállóból a Sallai Imre utca 36. szám alá (a posta mellé, az alagsorba) költözött a Horgászegyesület klubhelyisége.

Kerületi sportnappal egybekötött horgászverseny volt 1981. július 16-án Hollandi úti Tanácsi Sporttelep melletti szabadidőparkban a Csepeli Horgászegyesület, a CSM Tömegsport Koordinációs Bizottsága és a XXI. kerületi TSF rendezésében. A halfogó verseny után a halvesztők is összemérték tudásukat.

1981. augusztus 29-én hat ország horgászai találkoztak Csepelen. A MOHOSZ rendezésében a halfogás osztrák, lengyel, luxemburgi, NDK, román és magyar szerelmesei hódoltak szenvedélyüknek verseny keretében a Francia-öböl feletti Duna-parton.

1983. április 24-én szovjet és magyar versenyzők

részvételével zajlott horgászverseny a hollandi úti Duna-szakaszon.

1984 áprilisában is megrendezte az egyesület a felszabadulási emlékversenyt a soroksári Kis-Duna-ágon, a Marton-tanyánál öt szovjet s öt magyar csapat részvételével.

A kiteljesedő alkotás időszaka: 1985-1994

Az egyesületnek 1987-ben több mint 4500 tagja volt, három horgásztanyája üzemelt (Csepel, Szigetszentmiklós, Dömsöd), 2,3 millió forint értékű állóeszközzel és több mint 4,5 millió forint éves bevétellel gazdálkodott.

1960 és 1990 között volt a hazai sporthorgászat aranykora: fejlett technikával lehetett horgászni halakban bő vizeken, megfizethető áron. A rendszerváltás idejére már 350 ezer fő fölé növekedett a hazai horgászok száma.

1991-1995 között új vezetőséget választottak a horgászok. Erre az időszakra tehető a megújulás és a változás időszaka is. A vezetőség nagy munkába kezdett: a Hollandi úton elkezdődött az új klubház építése. A kezdeti nehézségek után, sok munkával elkészült az új, reméljük végleges klubház.

Az örökifjú egyesület: 1995-2005

Az 1995-2003-es időszak kétszer is új vezetőség összeállítását eredményezte. Az egyesület továbbra is megrendezte „házi” horgászversenyeit és az ifjúsággal kiemelten foglalkozva rendszeres lett a nyári vízparti táboroztatás.

2003 márciusában lemondott az egyesület elnöke és újabb

fiatalítás történt. A hagyományokat folytatva 1998 óta rendszeresen halfőző versenyeket rendez az egyesület, melyen minden csepeli indulhat. Több civil szervezet bevonásával évente négy alkalommal vízparti takarítást szervezünk. A dömsödi horgásztanyán befejeződött a felújítás és a tetőtérben négy négyágyas és két kétágyas szoba, zuhanyozó és nappali lett kialakítva. 2004-ben húsz gyerek és ifjúsági horgász nyári táboroztatásának már ez a horgásztanya volt a helyszíne.

A horgászversenyekről

A kezdetektől - napjainkig

1963-ig az egyes egyesületek rendeztek halfogó versenyeket, de szövetségi irányítás és lefektetett versenyszabályok nélkül. Ezen versenyek célja baráti összejövetel és egy jó halászlé készítése volt a fogott halból.

A MOHOSZ vezetése határozta el, hogy 1964-től szövetségi szinten rendezze a halfogási versenyeket. Az első országos bajnokság 1964-ben Ráckeven lett megrendezve, de ezen a versenyen még tetszés szerint, úszós vagy fenekező módszerrel. A verseny időtartama pedig öt órányi volt. Az 1965-ös évtől az egyes intéző bizottságok és egyesületek által szervezett versenyeken már csak egy bottal és úszós felszereléssel lehetett horgászni. 1965. szeptember 27-én Finta István csapatvezető irányításával az első magyar csapat elindult a világbajnokságon. A versenyen való részvétel inkább tapasztalatszerzés volt. A versenyt követően a MOHOSZ körlevelet adott ki. Országos bajnokságokon: egyszerre egy bottal, kizárólag úszós felszereléssel, azon egyetlen egyágú horoggal szabad horgászni, de a versenyző több botot és felszerelést vihet magával, melyeket tetszés szerint cserélhet. Csaliként

villantó, mülég, élő vagy döglött csalihal nem használható. A versenyek időtartama pedig három óra. A Soroksári Dunaági Intéző Bizottság 1966. július 3-án megtartott versenyén a Csepel HE csapata megnyerte az első versenyét. Egyéniben Ürmös Jenő, Szűcs István és Gráma József (mind a hárman Csepeliek) állhattak a dobogóra. Az ifjúságiak versenyét Varga Gyula, szintén csepeli nyerte. Az első nemzetközi halfogó versenyt 1966. július 16-án a Francia-öbölben rendezték Ausztria, Lengyelország, NDK és Magyarország A és B csapatokkal. A jegyzőkönyv szerint: „a magyar horgászoknak van érzékük a finom felszereléssel űzött halfogáshoz, és az év folyamán megtartott versenyek és tréningek nem voltak hiábavalók, és további szorgalmas munkával néhány év alatt a világ legjobbjai közé kerülhetnek”. Az 1967. május 7-ei Csepel HE háziversenyén elindult a teljes Duna-ági halfogó keret. A csepeliek itt is bizonyítottak: Opris Sándor 408 db, Gráma Imre 350 db, Gráma József 358 db, Ürmös Jenő 279 db, Deme Sándor 299 db, Hajdú Sándor 288 db, Szűcs István 287 db, Horti János 240 db, Kiss Ferenc 208 db halat fogva előzte meg a vendég-versenyzőket. Az 1967. június 4-én megrendezett Duna-ági egyéni és csapatverseny ismét nagy csepeli győzelemmel ért véget, megelőzve a BSE, a Gázművek, a Csatornázás, a BM és Ráckeve csapatait. Az országos versenyt követően, melyet a Soroksári Duna-ági I. B. szintén nagy fölénnyel megnyert a Győr és az Al-dunai I. B. előtt, az országos 22 fős válogatott keretnek már hét csepeli volt tagja: Horti János, Opris Sándor, Szűcs István, Ürmös Jenő, Gráma József, Deme Sándor és Zombori Tamás. Minden versenyző az első Magyarországon, Dunaújvárosban 1967. augusztus 27-én megrendezésre került világbajnokságra készült. A magyar csapat összeállítása: *Kocsis Sándor* Győrből, *Szűcs István*, *Horti János* és *Eck Lajos* Soroksári I. B., valamint *Hobler János* Al-Dunai I. B. tagja.

Csapatversenyben Magyarország a VII. helyen végzett, ami nagyon jó eredmény volt. Csepeli versenyzőinkre nagyon büszkék vagyunk. Az 1968-as Csepel HE háziversenyén ismét indultak meghívottak, Ürmös Jenő 3150 pontja után a második lett Mészáros Kálmán Dunaújvárosból 3065 ponttal. Őket követte Horti János 2990, Szűcs István 2705, Opris Sándor és Deme Sándor 2700, Hajdú Sándor 2535 ponttal. Az 1968. évi Soroksári Duna-ági Intéző Bizottság csapatversenyét ismét a Csepel HE csapata nyerte (sorrendben megszakítás nélkül harmadszor). A csapattagok nevei is-merősek: Szűcs, Horti, Ürmös, Gráma, Deme, Hajdú, Opris. Az egyesület halfogó versenyzőinek első eredményes szakasza 1964–1974 között volt, ez volt a kezdet.

Nagy értéket hoztak létre a „hősor” elkötelezett versenyfelelősei: Finta István, id. Deme Béla, Honti László, Papp József, Horti János.

1970-től az egyesület kezdte kialakítani külföldi kapcsolatait. Jugoszláviában Beograd, Bled, Zenta. Ausztriában Wien-Donaustadt, majd később Leoben baráti horgászegyesületekkel. Egyesületi vezetőink és versenyzőink jártak Olaszországban Pármában a Klubcsapatok Világbajnokságán 1973 és 1981-ben.

Horti János és Szűcs István a két legeredményesebb csepeli versenyző, szinte Európa minden országában, Magyarországon az összes nagy versenyen eredményesen horgászott. Versenyzői tevékenységük alatt 100-120 érmet gyűjtöttek személyenként.

Az 1970-es évektől egy újabb versenyhorgász-generáció kezdett kialakulni: Dér Ervin, Marton János, Marton József, Marton Erzsébet, Mózer János, Lebeskó János, Serman László, Karly László, ifj. Karly László, Salamon András, Jenei Tibor csatlakozott a versenyzőkhöz.

Az 1980-as évektől Jenei Ferenc, ifj. Deme Béla, Gyallai

Károly, Gyallai Károlyné, ifj. Gönczi György, Gönczi Zsuzsa, Gönczi Anita, Molnár László, Farkas József, Princz József, Turbucz Pálné, Deme Gábor, ifj. Gyulai Ferenc, Gyulai Ferenc, Gyulai Ferencné, Algayer Zoltán, Tompai István kezdett versenyezni.

Az 1990-es évektől sok fiatal jelentkezett: Póth Tibor, Gáspár Gábor, Deme Zoltán, Diviki Szabolcs, ifj. Haracsi János, Pataki Zoltán, Ladányi Krisztián, Sallai Zsolt, Ladányi István, Nyerges Antal, Salamon Attila, Horváth Bernadett, Orosz Ferencné, Vágó Árpád.

1995-től Juhász Árpád, Gál Istvánné, Falkai Csaba, Tari Tünde, Székely Klári, Karsai Zoltán, Hovanyecz Sándor, Hovanyecz József, Haracsi Gábor, ifj. Olasz László, Jelencsik Tibor, Serman Brigitta, Szegedi György, Szarka Szabolcs, Kontha Zsigmond.

2000-től: Boldog Zoltán, Szojka Péter, Horváth István, Horváth László, Vágó Attila, Herembás Bettina, Herembás Vivien, Mészáros Gyuláné, Kresznerits Ákos, Darabos Nikolett, Hegyemi István, Jócsák Péter, Kovács Zoltán, Varga Géza, Kovács Márton, Németh Dániel, Pálinkás Csaba, Hipszki Róbert.

2005-től ismét várunk új versenyzőket, akik további sikereket érhetnek el versenycsapatunkban.

1980 után az egyesületben több versenyfelelős is tevékenykedett: Deme Sándor, ifj. Deme Béla, Karly László, Gönczi György, majd ismét Deme Sándor 1984–2003 között.

Egyesületünk versenycsapatai a Soroksári Duna-ági Intéző Bizottságban, a Budapesti Intéző Bizottságban, majd a Ráckevei Duna-ági Horgászegyesületek Szövetségében versenyeztek, és 1966 óta a különböző szintű versenyeken 58 alkalommal álltak a dobogón.

Versenyzőink egyéni és csapateredményei: világbajnokságon, Európa-bajnokságon, nemzetközi

bajnokságokon, országos bajnokságokon, szövetségi bajnokságokon, meghívásos és nyílt versenyeken dobogós helyezettek voltak.

Eredményes szereplésüket a mindenkori vezetőség elősegítette és kiemelten támogatta anyagilag.

*„Változó körülmények
között is eredményesen”
2003-2010*

A Csepel Horgász Egyesület vezetősége a 2003. március 29-ei tisztújító közgyűlést követően elkészítette öt évre szóló programját, majd ezt követően újabb célokat határozott meg a 2013-ig terjedő időszakra, melyet az egyesület választmánya jóváhagyott.

A program alapjai a következők voltak:

1. egyesületi élet, gazdálkodás,
2. vezetőség munkája, bizottságok munkája,
3. választmány munkájának átalakítása,
4. rendezvényeink,
5. környezetvédelem, halvédelem,
6. ifjúsági és gyermekhorgászok helyzete,
7. horgász versenysport,
8. kapcsolataink.

Kiemelt feladatnak terveztük a vezetőség és a választmány, valamint a Horgász Egyesület tagjai közötti megfelelő

kapcsolat megtartását. Meg kell tennünk mindent a Duna-ág tisztaságáért, a horgászási lehetőségek javításáért.

EZEN CÉLOK ÉRDEKÉBEN:

1. A már jól bevált módon, magas színvonalon kell kiszolgálni horgászainkat az igazolványok megújítása, területi jegyek kiadása alkalmából.
2. Ki kell használni klubházunk lehetőségeit, meg kell próbálni szervezni, hogy tagjaink kulturált környezetben, hasznosan töltsék szabadidejüket.
3. Továbbra is támogatni kell nyugdíjas horgásztársainkat, hogy anyagi helyzetük romlása miatt ne kényszerüljenek kedves elfoglaltságuk abbahagyására.
4. Házi horgászversenyt kell szervezni, ahol a jó hangulat, az együttlét népszerűsíti sportágunkat, megakadályozza tagjaink létszámának csökkenését.
5. A már sikeresen működő halórzés színvonalának megtartása, fejlesztése érdekében fenn kell tartani:
 - a) a rendőrséggel való szoros kapcsolattartást;
 - b) az önkéntes halőrök aktiválását;
 - c) a főfoglalkozású halőrök rendszeres ellenőrzését.
6. Kulturált élő környezetünket az elkövetkező időkben is meg próbáljuk óvni. Rendszeresen karbantartjuk, tisztaságát megőrizzük, megszervezzük a környezetvédelmi napokat.
7. Az „Ifjúsági bizottság” munkáját kiemelten kezeljük. Minden évben megrendezzük az ifjúsági horgászok

számára a nyári Horgász és Környezetvédelmi Tábort.

8. Részt kívántunk venni a Csepeli Napok rendezvényein, és egy napon felvállaltunk programszervezést is.
9. Bővíteni próbáljuk nemzetközi kapcsolatainkat, ezzel is bemutatva más országbeli horgászok módszereit, esetlegesen fiataljaink táborozási lehetőségének bővítését is elérhetjük.
10. Lehetőség szerint részt kell venni a civilszervezeti pályázatokon, ezzel is segítve költségvetésünk teljesítését, az esetleges fejlődéshez, fejlesztéshez szükséges anyagiak biztosítását.

Hogyan alakult az „egyesületi élet”?

Egyesületünk választmánya az elmúlt évek fő feladatának a gazdasági stabilitás fenntartását, az egyesületen belüli élet javítását, a horgászok kulturált kiszolgálását tekintette.

Megemlítették horgászaink, hogy a gépkocsi horgászok ki lettek tiltva a Duna-partról, de hozzáteszem, alig csökkent a gépkocsival bent tartózkodók száma.

Átadás előtt vannak a tervezett parkolók a Hollandi úti „Horgászpart”-ra, így ez a probléma rövidesen megoldódik, még ha nem is teljesen a horgászok elképzelései szerint.

2006 márciusában egyesületünk kikotortatta a horgásztanyánk előtti csónakkikötő öblöt.

A dús növényzet és az eliszaposodás használhatatlanná tette ezt a vízterületet, most ismét használható, és kialakult a természet egyensúlya is.

Minden évben adunk horgászainknak kedvezményeket.

A kedvezményekre vonatkozóan nincs titkolni valónk, 2007. évben 1 500 000 Ft volt az eddigi 1 100 000 Ft-tal szemben.

2007. évben ez az összeg 1 500 000 Ft. A kedvezmények elosztása jelentős segítséget adott a rászorult horgászainknak, hogy szenvedélyüknek hódoljanak.

A tanyánkon körülményeink az elmúlt évekhez képest sokat javultak, és igazán kulturált a kiszolgálása tagságukat megújító tagjainknak.

Fontos ez azért is, mert tagságunk létszámát mindenképpen növelni vagy megtartani szükséges, hiszen nem engedhetünk meg magunknak nagy létszámcsökkenést.

Mi költünk működésre az egyik legtöbbet a Duna-ági egyesületek között (bérköltés, járulékos költségek, tiszteletdíjak). Adódik ez abból, hogy nálunk még mindig kézi irányítással folyik a horgászjegyek kiadása és minden egyéb ügyintézés. A 2009. évtől bevezettük a tagnyilvántartás számítógépen való nyilvántartását.

Horgászni vágyó horgásztársaink létszámcsökkenése csekélynek mondható. A 2007. évben 146 fővel szemben 2008-ban 28 fővel csökkent a létszámunk, így 2536 fő az aktív horgászlétszámunk. Ebből 2058 felnőtt, 49 ifjúsági és 402 gyermekhorgász. 2009. éves taglétszámunk: 2400 fő.

A taglétszám alakulásának ilyen mérvű fennmaradásában jelen-tős szerepet játszottak a bizományosaink, akiknek segítségével jelentős számú jegyet értékesítettünk.

Jelenleg még megtartottuk a Duna-ágon a második legnagyobb létszámú egyesület titulust.

Gazdálkodásunk tervszerű volt, megfelelt a választmányi ülésen elfogadott irányelveknek. Ezt egyébiránt a felügyelőbizottság több vizsgálata megállapította.

Dömsödön megjavítottuk az egyik stéget, megvettük a csatorna átemelő szivattyúját, támogattuk a tanya körüli kamerarendszer kiépítését és a tetőtérben is kisebb javításokat eszközöltünk.

A Hollandi úti tanyán felújítottuk a stéget és elvégeztettük a gondnoki tanya tatarozását, és a ház körüli vízelvezetést is megoldottuk.

Hosszú távú szerződést kötöttünk a Nádfedeles – Csárda Kft.-vel, ami lehetőséget ad a tanya biztonságos és megfelelő működtetésére és kiadásaink csökkentésére.

Egyesületünk életében továbbra is vannak olyan területek, melyekben nem tudtunk jelentős eredményeket felmutatni. Ilyen még mindig a klubélet beindítása, a gyermekek nagyobb arányú felkutatása. Nem a gyerekversenyzők, hanem az átlag horgászgyermekek és ifjúsági horgászok számának növelése.

Nagyon jó ötletnek tűnt az a kezdeményezés, amit a szakkörökön túl az ifjúsági bizottság kezdett el, hogy különböző évszakokban különböző horgászmodszerekről tart ismeretterjesztést, ezzel is behívva a horgászokat a tanyánkra.

Ezzel a módszerrel lehet kezdeni valamit, nem szabad leállni ezzel a kezdeményezéssel, sőt tovább kell fejleszteni.

Egyesületi életünk sarkalatos pontja a belső szervezettség, a testületek munkája és munkájának összehangoltsága és határozatainak végrehajtása.

Ezen testületek között az egyik legfontosabb feladata a vezetőségnek van. A vezetőség munkája, feladata egyértelműen le van szabályozva a Szervezeti és Működési Szabályzatban. Ennek megfelelően szervezzük és irányítjuk az egyesület életét.

Ezenfelül a vezetőségben mindenki megpróbálja önállóan is elvégezni a ráháruló feladatokat.

Vezetőségünk munkájára a tervszerűség mellett az egymás segítése, az egymásra számítás lehetősége volt jellemző.

Választmányunk gyakorlatilag azt a munkát nyújtotta, amit a vezetőség várt tőle.

Véleményünk szerint a választmány sokkal egységesebb, nagyobb aktivitású volt, mint az elmúlt években.

Bizottságaink munkája magas szintű volt, gyakorlatilag teljesen önállóan, az egyesület érdekeit szem előtt tartva dolgoztak. Üléseiket tervszerűen, hatékonyan megtartották.

Ugyanaz a munkavégzés vonatkozik rájuk, mint a választmányra. Sokkal bátrabban támaszkodtunk rájuk, beváltották a hozzájuk fűzött reményeket.

Rendezvényeinket, amelyeket elterveztünk, valamennyit megtartottuk. Ezeken a rendezvényeken a részvétel az elvárásoknak megfelelő volt, gyakorlatilag már előre meg tudjuk mondani, hogy kik vesznek majd részt rajtuk.

Különösen igaz ez a megrendezett környezetvédelmi napra, egyesületi horgászversenyre, a halászléfőző versenyre, a gyereknapi horgászatra, az évnyitó és évzáró horgászatokra.

Kiemelten nagy rendezvény volt a 2005. március 29-én megtartott „70 éves a Csepel Horgász Egyesület” jubileumi megemlékezés és kiállítás, valamint az azt követő Horgászbál, amit azóta minden évben rendszeresen megtartunk.

Környezetvédelmi tevékenységünk is kiemelkedő volt. Megszerveztük a szokásos környezetvédelmi napokat, és ezen túl is többször kitakarítottuk a Duna partját, horgászhelyeket alakítottunk ki, 15 darab padot és 15 darab szeméttárolót helyeztünk ki a „Horgászponton”. Ezeknek a környezetvédelmi napoknak nagyobb hírverés szükséges.

A felvilágosító tevékenységet ki kell vinni a horgászok felé, rá kell venni őket, hogy ne hagyják ott a horgászhelyet úgy, hogy szemét marad a Duna-parton.

Halvédelmi munkánkban nagy szerepe van az általunk irányított két halórnek.

Igazán megbízhatóan és eredményesen végzik munkájukat, a Duna-ágon ők rendelkeznek a legtöbb feljelentéssel.

Tíz társadalmi halőrünk van, akik letették a halóri vizsgát. El kell érniük, hogy bátran vállalják fel halóri mivoltukat, és a rendelkezésre álló hatáskörük alapján eredményesebb munkát

végezzenek. Akár a Duna-part tisztaságának védelmében is felléphetnek.

Néhány szót a fiatalokról az Ifjúsági Bizottság munkáján keresztül. Látható, hogy sokat nem tudunk létszámban fejlődni, de talán aktívabb az a néhány fiatal, akik részt vesznek a szakkör munkájában.

Az mindenképpen látszik, hogy a szakkör, a szakkört szervezők munkája eredményes. A szakkörök jól sikerültek, létszámban és tartalomban is magas színvonalúak voltak.

Ki kell találni a jövőben megint egy újabb formát, hogy még több ifjú emberkét csalogassunk be egyesületünkbe, és oda kell figyelni arra, hogy a gyerekhorgászok ifjúsági horgásszá váljanak.

Talán ez az odafigyelés a záloga annak, hogy a jövőt megfelelően előkészítsük. Kapcsolatainkról elmondható, hogy stabilizálódott néhány olyan szervezettel, akikkel közös dolgaink vannak.

Jó a kapcsolatunk a Ráckevei (Soroksári)-Duna-ági Horgász Szövetséggel és a társegyesületek nagyobb hányadával. Ténylegesen baráti és főleg segítőkész. Gyakorlatilag minden esetben segítik munkánkat.

Továbbra is jó a kapcsolat a Kék Duna Horgászegyesülettel és bizományosainkkal.

Jónak mondható a kapcsolatunk a kerületi rendőrség velünk kapcsolatot tartó munkatársaival, segítik munkánkat. Minden olyan helyzetben, amikor szükség volt a segítségükre, meg is kaptuk azt.

Ugyancsak sok segítséget kapunk, ha kérünk, a Dél-Csepel Polgárőr Egyesülettől is.

Külföldi kapcsolataink jól alakultak, aláírásra került a rijekai sporthorgászokkal az együttműködési szerződés, és újra kezd feléledni a leobeni kapcsolat is.

Az Ifjúsági Bizottság feladatainak megvalósulása (2003–2009 között)

Az elmúlt 6 év jelentős változásokat és előrelépést hozott az egyesület berkein belül az ifjúság nevelésében.

Gyakorlatilag a Versenysport és az Ifjúsági Bizottság kettévált, melynek kapcsán több időt lehet a gyermekek és ifjúság nevelésére biztosítani.

A három fővel induló új bizottság elsődleges célja volt, hogy kidolgozza és megszervezze az ifjúság horgászismereteinek bővítésé-re, a horgászat szeretetére irányuló oktatások tematikáját, és ezzel kapcsolatosan a szükséges egyesületi feladatokat meghatározza.

Nem titkolt cél a folyamatosan „öregedő” taglétszám utánpótlásának biztosítása.

Első körben a Hollandi úti horgásztanyán kialakítottunk egy „horgásztörténeti termet”, illetve egy oktatótermet, melynek szemléltető eszközökkel történő ellátását sikerült az öt év alatt folyamatosan korszerűsíteni.

Vettünk TV-t, DVD-lejátszót és vizuáltáblát, s ezek mellett olyan horgászfelszereléseket is vásároltunk, melyekkel nemcsak szemléltetni lehet, hanem a gyakorlati képzés is megvalósítható, azaz a gyermekek ingyen használhatják azokat.

Évente két ingyenes szakkört indítunk, egyet tavasszal, áprilismájus elején (figyelembe véve a gyakorlati horgászat fontosságát), illetve egyet ősszel, október-november környékén.

Elmondható, hogy a szakköri jelentkezések évről évre nőnek, és ami jó hír, hogy több, eddig még a horgászattal nem foglalkozó gyermek is részt vesz oktatásainkon.

A horgászat szeretetének egyik alapja az eredményesség és a sikerélmény, ezért a tematikánkat úgy állítottuk össze, hogy az alapismereteken kívül olyan módszereket tanítsunk és mutassunk be a résztvevőknek, amelyek viszonylag kis beruházással megvalósíthatók és némi gyakorlás után könnyen elsajátíthatók.

A megnövelt költségvetési keret jóvoltából lehetőség nyílik arra, hogy az RSD-n kívül a gyermekek egy-egy jól telepített „nagyhalas” tavon is kipróbálhassák a megszerzett ismereteiket. Ezek a napok rendkívüli sikert aratnak.

A horgászathoz kapcsolódóan 2005-ben a csepeli általános iskolák diákjai között meghirdettünk egy díjazásos rajzpályázatot. Örömkre több mint 130 nagyon szép pályamű (festmény, rézkarc, grafika) érkezett a gyerekektől. A jobbak jelenleg a horgásztanya nagytermét díszítik.

A szakkörön túlmenően az Ifjúsági Bizottság feladata többek között a hagyományos dömsödi teljes ellátású gyermek horgásztábor megszervezése, a programok összeállítása. A tábor folyamatosan kihasználja a maximális létszámkeretet. Alapvetően a tanévet követő első hétre ütemeződik, hogy az egyéb iskolai táborokkal ne ütközzön.

A tábor nemcsak a horgászatról szól, hanem kiegészítő programok is segítik a gyermekek kikapcsolódását, melyek közül kiemelhető – a strand, és a halnevelő meglátogatásán túl – az egyes napi játékos vetélkedők bevezetése is.

Külföldi testvér horgászegyesületeinkkel (Rijeka, Leoben) jó a kapcsolatunk. A 2007. évben 12 ifjúsági horgász 4 nevelő kíséretében egyhetes horgásztáborban vett részt a leobeni egyesület horgásztanyáján megrendezett táborban, a közelben pedig a Mura folyó rohanó, hideg vize kínálta a horgászati lehetőséget.

Kiemelt fontossággal kezeljük az egyesület által szervezett környezetvédelmi, háziverseny és halászléfőző napokat,

melyek szerves részét képezik az egyesületi életnek, ezáltal egy összetartó ifjúsági csapat kialakításának is, melyre a legjobb példa azon gyermekek jelenléte, akik évek óta megtisztelnak részvételükkel, vidámságukkal bekapcsolódnak a felnőttek horgászéletébe.

Versenyzőink eredményeiről

Versenyzőink az elmúlt években megint kitettek magukért, ezt a kiadott anyag is bizonyítja. Az elmúlt év minden szempontból csendes és munkás volt, dolgoztak rendesen versenyzőink.

Mindkét csapatunk jó csapatszellemben, egymást segítve versenyzett, a régi időket idézték a versenyek. Úgy gondolom, a nekik juttatott összeg „nem kidobott pénz” volt, tisztességesen, a verseny-felkészülésre és a versenyekre költötték el.

Sok segítséget kaptunk a versenyzőktől a háziverseny lebonyolításában, és részt vettek a választmányi horgászversenyeken is.

A jövő években ezt a fajta felállást meg kell tartani, mert ez viszi előre egyesületünkben a versenysportot.

Egyesületünkben 2009. évtől már három verseny csapat tevékenykedik.

Éves programjainkat az RDHSZ versenynaptárához igazodva és a kiírásos versenyeket figyelembe véve állítottuk össze.

A Csepel HE I. és II. csapata az RDHSZ „A” csoportban versenyez.

A Csepel HE III. csapata a „B” csoportban kezdte szereplését.

A Csepel HE I. és II. csapata (a 2006. évet kivéve) dobogós eredményt ért el a Duna-ági bajnokságon, és eredményesen vett részt az egyéni bajnokságokon.

Gyulai Ferenc 2002. és 2005. évben Országos Egyéni bajnok lett.

Az utolsó évek legeredményesebb versenyzői: *Schmidth Attila, Palotai Kristóf, Déri Gábor, Szabó Petró Henriett, Merényi Botond, Hipszki Róbert, Kassai Adrián és Karsai Zoltán.*

Legaktívabb versenyzőink évente 35-40 versenyen indulnak és érnek el jó eredményeket, mellyel tovább erősítik egyesületünk hírnevét.

A 2003-2010. közötti versenyekről és az elért eredményeikről legátfogóbban az a 84 darab serleg és trófea tanúskodik, amit versenyzőink nyertek.